

L'HORA NOVA

PROLETARIS: UNIM-NOS

En aquests moments que cal tant la unió proletària com els mateixos armaments, aixeco la veu, amb to de súplica, si és precís, per a que cessin les campanyes divisionàries entre tots els partits antifeixistes. Aquestes lluites difamadores i repugnants que no treuen cap en lloc, a no ésser que desmoralitzen els nostres combatents i donen nous ànims als militars traïdors, han de tenir el seu fi, fins i tant la guerra no sigui guanyada.

Jo com a militant d'un dels partits afectats, aixeco la veu i protesto d'una manera ben enèrgica de què segueixin aquestes lluites de retòrica fraticida i faig vots per tal que la unió que de tant temps el poble reclama sigui un fet urgent i veritat.

Per a obtenir un triomf ràpid i un profit positiu cal que la infinitat de paper i arsenal de paraules que gastem per a atacar-nos els marxistes, d'ara endavant siguin emprats per a atacar els feixistes i a tots els que ens fan la guerra i que l'emblema roig maculat per la falç i el martell sigui el símbol d'unio i l'estímul per a lluitar i aixafar d'una vegada la sublevació facciosa.

No vull pas dir que els que siguem revolucionaris tinguem d'abandonar les nostres activitats en pro de la revolució, però sí que demanem als qui no volen la revolució fins després de guanyada la guerra que s'abstinguin, d'ara endavant, de tractar-nos de feixistes, ja que uns homes que al davant de les bales enemigues hi posen la muralla dels seus pits no se'ls pot titllar d'aquesta manera sense incórrer en un lamentable cas de rabiositat.

El qui tracti al P. O. U. M. de feixista, al meu entendre, no pot ésser altra persona que un revolucionari del 19 de juliol ençà.

Per a desfer aquesta injúria i avergonyir a qui tal faci tenim els homes que caigueren en defensa de les llibertats, als carrers de Barcelona i els que lluiten als

(Passa a la pàg. 3)

TEMES MUNICIPALS

El problema de l'estatge

Cada hora planteja un nou afany. Es indubtable, però, que el fet de la guerra no ens ha de distreure en realitzacions que tenen espera. Solament el bon ordre en el treball pot justificar l'interès d'iniciatives lligades en problemes de vital importància, i és en aquest aspecte que ens proposem ocupar-nos de la qüestió de l'estatge, que en la nostra ciutat ha d'ésser tractada en pla preferent.

Es conegut de tots els ciutadans l'esforç que ha de fer la Corporació Municipal per tal que la normalitat del treball en el ram de la construcció no resti sensiblement estroncada. Cau de ple sobre l'Ajuntament la responsabilitat de què aquesta important branca de l'obrerisme vigatà es mantingui en activitat, i és aquest fet el que planteja als representants de l'administració pública la preocupació d'afrontar el problema per vies normals.

Fins ara hem vist que el Consell Municipal responia d'una manera efectiva a la realitat que ha creat el nou estat de coses. Però, el que s'hi ha fet fins el present, no és cap camí obert ni l'acompliment d'una trajectòria, més o menys prevista; s'ha anat tirant — com vulgarment es diu —, i s'ha arribat fins on s'ha pogut. Ja entrem en una altra fase, i el que ahir era una sortida obligada, per bé que accidental, és ara un problema d'envergadura que exigeix un estudi i un encarrilament adequat.

El coneixement de les orientacions que sembla voler emprendre el Govern de Catalunya, fa albirar la possibilitat de municipalitzar, en definitiva, la propietat urbana. En aquest cas, el nostre Ajuntament es convertiria en administrador de l'estatge i seria l'executor de la conservació i de la construcció de tota mena d'edificacions. Aquesta solució constituïria pel Consell Municipal la mesura salvadora per a poder endegar el tan important problema de la crisi del treball en el ram al qual ha vingut prestant-li suport des del mes de juliol. Si la realitat ens ho confirma, serà arribat el moment d'encetar un pla d'obres, dins les possibilitats, que respongui plenament a les necessitats més sentides.

En emprendre's el Municipi qualsevolga iniciativa d'obres, hauria de precedir una inspecció acurada de totes les vivendes en general, i aquestes classificar-les pel seu bon estat, passables, o dolentes. Constituïria una mala administració, entretenir-se en reparacions, veritables pegats, en aquells immobles que solament aconsellin el seu enderrocament. Per higiene i per un viure digne d'éssers humans, aconsellem la inutilització de tots els estatges que no reuneixin condicions de salubritat. Per afrontar el problema, probablement seria de gran encert, començar, abans que tot, la construcció de grups de noves edificacions, en llocs ventilats i de cara a migdia, ja que amb les mateixes despeses, s'anirien renovant els estatges tronats de la ciutat, mentre els ciutadans que habiten indrets infectes podrien gaudir d'estatge confortable. Es recomanable, es faci com es faci, que es segueixi un pla; que no es vessin els diners amb obres inútils. Es un deure de ciutadania preocupar-se de millorar les condicions del viure, en sanitat, en higiene i en elevació de costums.

E.